Р Е Ш Е Н И Е
№ 42234

гр. София, 29.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 64 състав,** в публично заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **666** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 226 АПК.

Образувано е въз основа на решение № 13346/22.12.2025 г., постановено по адм.д. № 7757/2025 г. на ВАС, с което е отменено решение № 15779/9.5.2025 г. на АССГ, постановено по адм.д. № 1269/2025 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав с указания за продължаване на процесуалните действия.

На основание чл. 226, ал. 1 АПК производството по делото, при новото му разглеждане, започва от първото незаконосъобразно процесуално действие. На основание чл. 226, ал. 2 АПК при новото разглеждане на делото се допускат само писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд.

При новото разглеждане на делото жалбоподателят изложи твърдения, че РА е издаден при допуснати съществени процесуални нарушения. В

Съдебното производство е образувано по жалба на „КЛЕР Д“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22222523004209-091-001/17.05.2024 г., издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, в която е потвърден с Решение № 1675/27.12.2024 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите и с която част са установени допълнителни задължения за жалбоподателя по чл. 86 във вр. чл. 27, ал. 3, т. 1 във вр. чл. 9 от ЗДДС за периодите януари 2022 г. – май 2023 г. в размер на 102 044,84 лв. ДДС и 16 168,88 лв. лихва.

Ответникът директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при

Централно управление на Национална агенция по приходите оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като се приемат съображенията за потвърждаване на РА с горецитираното решение, постановено от него. Моли се присъждане на деловодни разноски.
Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА в обжалваната част по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:
С РА са установени задължения за ДДС в размер на 103 265,87 лв. На основание чл. 175 от ДОПК във вр. чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания, са начислени лихви в размер на 20 330,83 лв. за периода 01.05.2021 г. – 31.05.2023 г.
Данъчните органи са тълкували договора договор от 18.08.2020 г., наименован договор за наем, сключен от една страна от жалбоподателя, чрез законния си представител към този момент – Й. Й. И., като наемодател, и от друга страна Й. Й. И., като наемател и са приели, че той действително е договор за наем. Приели са, че договорът е безсрочен и че не е уговорена наемна цена.
При тези факти, данъчните органи са приели, че договорът е сключен между свързани лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДОПК, като не е уговорена наемна цена, поради което той е облагаема сделка за жалбоподателя – данъчно задължено лице по ЗДДС - по смисъла на чл. 9 от ЗДДС – доставка на услуга. Данъчната основа на облагаемата доставка следва да се определи по реда на чл. 27, ал. 3, т. 1 от ЗДДС – като се определи пазарната цена на наема. На основание чл. 60, ал. 1 от ДОПК, са назначили оценителна експертиза, която оценила наема на описаните в договора негови предмети, част от търговското предприятие на жалбоподателя.
При първоначалното първоинстанционно разглеждане са събрани писмени доказателства, като относимите следва да бъдат обсъдени по-долу.
В изпълнение на указанията, дадени в отменителното решение на ВАС съдът събра писмени доказателства и допусна изслушване на ССЕ. От нея, както и от писмените доказателства се установява, че на 18.08.2020 г. между „Клер Д” ЕООД, наричан Наемодател и Й. Й. И., наричан Наемател, е сключен договор с предмет „Клер Д” ЕООД прехвърля, а Й. Й. И. приема ползването на недвижими имоти и съоръжения на дружеството в Завода за стъклопреработка, находящ се в [населено място] (стр.145), подробно описани в договора.
Срокът на действие на договора е до окончателното и пълно уреждане на всички финансови отношения между страните /чл. 3.2 от договора/.
Съгласно чл. 3.5 е предвидено, че „Клер – Д“ ЕООД се съгласява Й. Й. И. да отдава под наем недвижимите имоти, като задържа наемната цена и всички плодове, като по този начин компенсира обезщетението за забава, свързано с неуредените отношения между страните.
В чл. 2.2 е предвидено, че договорът ще се счита за приемо-предавателен протокол относно предаване на активите от „Клер Д” ЕООД на Й. И..
Същевременно е направено изричното изявление, изходящо от счетоводителя на дружеството, че Й. И. реално не е ползвала активите и не е плащала наем за тях, нито ги е преотдавала на трети лица. В договора също не е предвиден плащането на наем. Ето защо и не са правени пазарни оценки на активите.
Това изявление се потвърждава и от заключението по ССчЕ, видно от което се установява, че в счетоводството на дружеството няма отразени приходи по Договора. Няма отразени плащания от страна на Й. И. към „Клер Д” ЕООД. Активите са специфични и са свързани тясно с дейността на дружеството. Те не биха могли да се ползват за лични цели от физическо лице.
Вещото лице не е установила, след 31.12.2021 г. и след 27.05.2021 г., приложени счетоводни документи, счетоводни справки, хронологични регистри, фактури, банкови извлечени, приемо-

предавателни протоколи и т.н., от които категорично да се установи, че „Клер Д” ЕООД е предало на Й. И. активите, предмет на договора от 18.08.2020 г.
Същевременно, въз основа на Счетоводния и Данъчен амортизационен план за периода 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. на „Клер Д” ЕООД е направен извод, че дружеството е използвало и амортизирало активите, предмет на Договора до 31.12.2021 г. в независимата си икономическа дейност.
След 27.05.2021 г. /датата на смъртта на Д. К. Г. – едноличен собственик на „Клер 21“ ЕООД към този момент/ са извършвани действия само по счетоводни приключвания на дружеството.
На 06.10.2021 г. е сключен Договор за наем между Й. И., наричан Наемодател и „Клер-21 Д” ЕООД, наричан Наемател като Наемодателят се задължава да предостави на Наемателя за временно и възмездно ползване срещу заплащане на наемна цена недвижими имоти, представляващи завод за Стъклообработка, описани подробно в чл.1.1 на договора (стр.167). Наемната цена е в размер на 3 000,00 лева без ДДС. Договорът влиза в сила на 01.11.2021 г.
На стр.182 е приложен Приемо-предавателен протокол към Договор за наем от 06.10.2021 г. за предаване на вещи на 1.11.2021 г. От стр.183 до стр.190 са приложени фактури за наем, издадени от Й. И. на „Клер-Д 21” ЕООД. Фактурите са за периода от 13.7.2022 г. до 2.10.2023 г. От стр.190 до стр.197 са приложени платежни нареждания за извършени плащания по фактурите. На стр.198 (лице и гръб) са приложени Инвентаризационни описи към 31.12.2022 г. и към 31.05.2023 г. на „Клер-Д 21” ЕООД. Прави се извод, че активите след 01.11.2021 г. са ползвани от „Клер-Д 21” ЕООД, а„Клер Д” ЕООД ползва и амортизира активите до 31.12.2021 г.
Съгласно чл. 20 от ЗЗД, при тълкуването на договорите трябва да се търси действителната обща воля на страните. Отделните уговорки трябва да се тълкуват във връзка едни с други и всяка една да се схваща в смисъла, който произтича от целия договор, с оглед целта на договора обичаите в практиката и добросъвестността. Ето защо следва са се установи действителната воля на страните.
В случая следва да се съобрази, че договорите са сключени между свързани лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДОПК.
Споделя становището, че независимо от изписването на наемодател и наемател срещу страните по договора от 18.08.2020 г., то той не разкрива характеристики на наемен договор. Въз основа на събраните доказателства следва да се направи извод, че по договора за наем от 18.8.2020 г. не е налице действително предаване на активи – така, както е удостоверено в него, към датата на сключването /предвид посочването в него, че договорът е сключен с оглед удостоверяване на този факт – на предаване на активи/. В този смисъл изложеното по-горе при преценка на писмените доказателства и съобразяване заключението по ССЕ.
Предвид тези изводи, както и при съобразяване на уговорките на страните по реда на чл.20 ЗЗД, следва да се направи извод, че действителната воля на страните не е предаване на активи за ползване, към датата на сключване – така, както привидно е изразено; договорът не е сключен с посоченото намерение–отдаване на активи под наем. При съвкупната преценка на събраните доказателства настоящият състав намира, че обсъжданият договор за „наем“ от 18.8.2020 г. само привидно отразява намерението да се предадат активи за ползване, а е сключен с цел прикриване на други правоотношения. Ето защо и по арг. от чл. 17, ал. 1 ЗЗД следва да се приеме, че този договор за „наем“ не може да породи права и задължения за страните по него.
Тези изводи следва да се направят предвид изложеното по-горе, както и при съобразяване на изложените по-долу факти.
Й. И. и Д. Г. са били съдружници в това дружество. Членственото правоотношение на Й. И. е било прекратено. Й. И. е прехвърлила дружествените си дялове на Д. К. И. - управител на „Клер-

Д“ ЕООД. Прехвърлянето е вписано в Търговския регистър на 02.12.2020 г и считано от тази дата тя е заличена и като управител на дружеството.
„Клер Д” ЕООД е издало запис на заповед от 11.11.2020 г., по силата на който се задължава да заплати на Й. И. сумата 1 458 138,00 лева (прил.2). Сумата е отразена в Главната книга на дружеството за периода 01.01.2021 г. до 31.12.2023 г. като задължение по сметка 429 „Разчети за дивиденти собственик” (прил.3). Срокът за плащане на сумата е 30.03.2021 г. Плащане не е извършено. Й. И. е завела гражданско дело № 20211110157364/2021 г. за дължимия дивидент (прил.4). На 05.10.2021 г. до Софийски районен съд е подадено Заявление за издаване на Заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК (прил.5). Образувано е частно гражданско дело № 20211110157364/2021 г., 144 състав. Издадена е Заповед за изпълнение на парично задължение № 15146/14.10.2021 г. (прил.6). Издаден е Изпълнителен лист № 3846/14.10.2021 г. за сумата 1 458 138,00 лева главница, от които 29 162,76 лева държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер на 22 336,00 лева (прил.7).
Дължимата сума е погасена. С Разпореждане от 11.04.2023 г., издадено от ЧСИ В. Л. производството по изпълнителното дело се прекратява, поради пълно изплащане на задължението по делото (прил.12). Издадено е Удостоверение изх. № 2626/03.09.2026 г., че сумата 1 458 138,00 лева е изплатена на Й. И. по издадените заповед за изпълнение и изпълнителен лист (прил.13). Сумата за дължимата главница по изпълнителното дело и издадената заповед за изпълнение и изпълнителен лист, съвпада по размер със сумата отразена в Главната книга за периода 01.01.2021 г. – 31.12.2023 г. на „Клер Д” ЕООД в прил.2, представляваща дължим дивидент.
Следва да се направи извод, че привидният договор прикрива друго съглашение. В договора е посочено, че е сключен с цел да компенсира обезщетението за забава, свързано с неуредените отношения между страните /чл. 3.5 от договора/. В този смисъл - обяснението в ревизията, че посредством получените от Й. И. доходи от отдаването на материалните активи под наем, „Клер - Д“ ЕООД се издължава за лихва за забава.
Следва да се цитират задължителните указания, дадени в решението на ВАС, че дори да се приеме, че договорът от 18.08.2020 г. е сключен с цел обезпечение на финансовите вземания, които Й. И. има към дружеството, то заложената цел за погасяване на лихвата за забава е изгубила своя смисъл, тъй като в издадения изпълнителен лист е посочено, че текат лихви от 05.10.2021 г. до окончателното изплащане на сумата. Договорът между Й. И. и дружеството, на което тя е едноличен собственик на капитала и управител, е сключен на 06.10.2021 г., в сила от 01.11.2021 г. (чл. 2 от договора от 06.10.2021 г.), а предаването на активите от нея към „Клер - Д 21“ ЕООД е извършено посредством приемо-предавателен протокол от 01.11.2021 г. Влизането в сила на договора и предаването на активите на 01.11.2021 г. са обстоятелства, настъпили след издаване на изпълнителния лист, по силата на който текат лихви за забава, считано от 05.10.2021 г., което разколебава смисъла от съществуването на договора от 06.10.2021 г., по силата на който Й. И. получава от „Клер - Д 21“ ЕООД месечна наемна цена от 3 000,00 лева без ДДС (чл. 3 от договора от 06.10.2021 г.).
Процесните активи от търговското предприятие „Клер – Д“ ЕООД, видно от изложеното по-горе не може да се направи извод, че са предадени на наемателя по договора от 18.08.2020 г. за ползване. Те са използвани за икономическата дейност на дружеството, до 31.12.2021 г. Действително, не се установява след смъртта на Д. Г. кой точно е извършвал правни действия в тази насока, но предвид установеното от ССчЕ и писмените доказателства, следва да се направи извод, че такава дейност е осъществявана.
Същевременно, част от същите активи са и предмет на пренаемане по договора от 06.10.2021 г. между Й. И. и „К. – Д 21“, ЕООД. Й. И. и „Клер – Д 21“ ЕООД са свързани лица. Й. И. е била

едноличен собственик на капитала и управител на „Клер -Д 21” ЕООД от друга страна, тя е и свързано лице – майка на В. Д. Г., назначен като представител на „Клер Д“ ЕООД, но на по-късен етап.
С оглед извода, изложен по-горе относно това, че съответно до 27.05.2021 г. /смъртта на Д. Г./ и до 31.12.2021 г. активите на „Клер Д” ЕООД са се ползвали от самото дружество, се поставя въпросът дали и доколко би могло валидно тези активи да се прехвърлят на Й. И. /предвид това, че от 27.05.2021 г. до назначаването на В. Г., ЕГН [ЕГН], с определение № 12432/1.4.2023 г. на СРС за временен представител, за срок от 1 г. дружеството не е могло валидно да извършва прани действия/, за да може тя от свое име, но за чужда сметка /предвид договора от 18.8.2020 г./, да ги преотдаде на свързаното с нея дружество „Клер -Д 21” ЕООД, по договор от 6.10.2021 г. Няма доказателства тези активи реално да са ползвани от И. – лично или посредством преотдаването им на трети лица /в случая„Клер -Д 21” ЕООД/, като в такива правоотношения тя да е действала за себе си или за чужда сметка. В този смисъл и заключението по ССчЕ – т. 4 и 5. Ето защо и отговорът на поставения въпрос е, че доколкото няма доказателства в тази насока, то Й. И. не би могла, по договора за наем от 6.10.2021 г., да преотдаде валидно ползването на активите, собственост на „Клер Д” ЕООД, за ползване на К. -Д 21” ЕООД. Оттук– не може да се приеме, че договорът от 6.10.2021 г. е свързан или сключен с оглед изпълнение на договора от 18.8.2020 г., задълженията по който са предмет на облагане в ревизионното производство.
Предвид гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът приема, че жалбата е основателна. В случая не са налице предпоставките на ЗДДСи по-специално на чл. 26 ,чл. 27, ал. 3, т.1, б. „а“ ЗДДС и § 1, т. 16 от ДР на ЗДДС, § 1, т. 8 от ДР на ДОПК, за определяне на ДДС и лихви върху него.
На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 6460 евро, съобразно представен списък.
Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ , по жалба на „КЛЕР Д“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ревизионен акт /РА/ № Р-22222523004209-091-001/17.05.2024 г. , издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, която е потвърден с Решение № 1675/27.12.2024 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция по приходите и с която част са установени допълнителни задължения за жалбоподателя по чл. 86 във вр. чл. 27, ал. 3, т. 1 във вр. чл. 9 от ЗДДС за периодите януари 2022 г. – май 2023 г. в размер на 102 044,84 лв. за данък и 16 168,88 лв. за лихва.
ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на жалбоподателя „КЛЕР Д“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, сумата от 6460 евро разноски.
Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено
При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 869,20 евро. При неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.